

MRF 2023.283

Retten i Koldings dom af 26. september 2023, sagerne BS-9312/2021-KOL og BS-42890/2021-KOL A (adv. Gert Møller Lund og Jacob Pedersen) mod Kolding Kommune (adv. Jens Flensborg) og Planklagenævnet (adv. Josephine Fie Legarth Aggesen)

Lokalplan, der havde til formål at fastholde en eksisterende genbrugsplads, fandtes ikke at være båret af usaglige økonomiske hensyn. Ikke krav på erstatning for værdiforringelse af naboejendom, da der ikke som følge af lokalplanen var lidt et tab.

Sagen angik en mindre genbrugsplads i Lunderskov drevet af Kolding Kommune i henhold til en miljøgodkendelse fra 1994. I 2016 besluttede kommunen under henvisning til miljøbeskyttelseslovens § 41b at udvide åbningstiderne i en periode frem til september 2017, hvilket blev forlænget til den 31. december 2018. Efter klage blev denne afgørelse ophævet af Miljø- og Fødevareklagenævnet i MAD 2018.269 Mfk (NMK-10-01272), da der var tale om en udvidelse af driftstiden, hvorfor ændringen krævede miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33. Kolding Kommune meddelte herefter i august 2019 miljøgodkendelse til at udvide åbningstiden, øge driften samt ombygning af genbrugspladsen, men denne afgørelse blev ophævet af Miljø- og Fødevareklagenævnet i **MRF 2023.82 Mfk**, da kørsel med truck ikke var tilstrækkeligt inddraget for støjberegningen. Mens forløbet omkring miljøgodkendelsen pågik, blev kommunen opmærksom på, at der aldrig var blevet udarbejdet en lokalplan for genbrugspladsen. Den 30. april 2019 vedtog Kolding Kommune en lokalplan, der navnlig havde til formål at fastholde genbrugspladsen med dens nuværende placering. Af forvaltningens indstilling til byrådet fremgik bl.a., at en eventuel flytning af genbrugspladsen ville koste ca. 10-14 mio. kr. og medføre en stigning i affaldsgebyret på mellem 75 og 125 kr., og at det ville være billigere at fastholde genbrugspladsen med dens nuværende placering. Lokalplanen blev offentliggjort den 26. juni 2019 og blev påklaget af en naboen A. Den 30. marts 2020 (j.nr. 19/06359) afviste Planklagenævnet klagen, idet lokalplanen var bortfaldet, fordi den ikke var blevet offentliggjort inden for 8 uger efter dens vedtagelse, jf. planlovens § 32, stk. 2. Herefter vedtog kommunen den 2. september 2020 en ny lokalplan med samme indhold som den bortfaldne plan. A påklagede også denne planvedtagelse og anførte navnlig, at kommunen havde været taget usaglige økonomiske hensyn, idet kommunen havde lagt vægt på, at flytning af genbrugspladsen til et andet sted ville koste ca. 7-11

mio. kr. mere end at fastholde genbrugspladsen nær A's ejendom. Planklagenævnet traf den 11. maj 2021 afgørelse om ikke at give medhold i A's klage, idet nævnet bl.a. bemærkede, at byrådet ved vedtagelsen af lokalplanen i første omgang blev præsenteret for den mulige forøgelse af affaldsgebyret for brugerne af renovationsordningen, hvis byrådet besluttede at flytte genbrugspladsen til en ny placering, hvorfor nævnet antog, at hensynet til en økonomisk besparelse for brugerne af renovationsordningen havde indgået som et hensyn i forbindelse med den endelige vedtagelse af den tidligere lokalplan. Da dette hensyn imidlertid ikke fremgik af referatet, da lokalplanen på ny blev vedtaget, fandt nævnet, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at antage, at kommunen havde lagt vægt på usaglige hensyn i forbindelse med den seneste planvedtagelse. A anlagde herefter sag mod Kolding Kommune og Planklagenævnet med påstand om, at lokalplanen henholdsvis nævnets afgørelse fra maj 2021 var ugyldige. Over for kommunen nedlagde A endvidere påstand om, at kommunen skulle tilpligtes at bringe genbrugspladsens drift til ophør, subsidiært at kommunen skulle betale en erstatning på 350.000 kr. for værdiforringelsen af A's ejendom som følge af genbrugspladsens drift. Kommunen og Planklagenævnet påstod frifindelse. Byretten fandt, at ønsket om at fastholde Lunderskov genbrugsplads i området var en saglig og planmæssigt relevant begrundelse. Med hensyn til oplysningerne i byrådsreferatet om omkostningerne ved flytning af genbrugspladsen fandt byretten på baggrund af vidneforklaringerne, at oplysningerne stammede fra tidligere drøftelser i kommunen i forbindelse med overvejelserne om en 24/7-ordning (udvidede åbningstider) og var indsat i referatet som en besvarelse af en indsigelse fra A. På den baggrund fandt retten det ikke bevist, at kommunen havde lagt økonomiske hensyn til grund for den konkrete planmæssige begrundelse ved den seneste vedtagelse af lokalplanen, hvorfor Planklagenævnet og kommunen blev frifundet for ugyldighedspåstanden. Herefter kunne

A's påstand om fysisk lovliggørelse heller ikke tages til følge. I forhold til erstatningspåstanden bemærkede byretten, at da A erhvervede sin ejendom i 2010, var genbrugspladsen allerede i drift på grundlag af miljøgodkendelsen fra 1994, hvorfor A allerede ved ejendommens erhvervelse var bekendt med, at ejendommen var nabo til en genbrugsplads, hvilket måtte antages at have indgået

i ejendommens anskaffelsessum. Uanset at genbrugspladsen påvirkede værdien af A's ejendom negativt, var der herefter ikke grundlag for at statuere, at A som følge af lokalplanen havde lidt et tab, der kunne berettige ham til erstatning fra kommunen, hvorfor kommunen også blev frifundet for denne påstand.

Kommentar: Lokalplanspørgsmålet, der var sagens omdrejningspunkt, omfatter både spørgsmål om lokalplanpligt og om ulovlige hensyn ved lovliggørende lokalplan. I forhold til tilsidesættelse af lokalplanpligten efter planlovens § 13, stk. 2, ved miljøgodkendelse i 1994, ville dette efter praksis have ført til ugyldighed af miljøgodkendelsen, og en efterfølgende lovliggørende lokalplan vil efter bl.a. U 1989.420 V medføre, at kommunen blev erstatningsansvarlig over for naboer. Om erstatningsansvar så kan gøres gældende så mange år efter, kan diskuteres, men den oprindelige overtrædelse af lokalplanpligten synes ikke tillagt vægt i dommen. I forhold til, om kommunen havde lagt vægt på økonomi og magtfordrejning ved lovliggørende lokalplan, må mere generelt anføres, at det ikke nødvendigvis er udtryk for ulovlige hensyn, at der ved lokalisering af genbrugspladser tages hensyn til affaldsgebyret størrelse. Derimod forekommer det noget søgt at hævde, at dette hensyn ikke havde betydning, fordi det ikke fremgik af referatet fra den anden vedtagelse af lokalplanen i kommunen, da det er nærliggende at antage, at det væsentligt forhøjede affaldsgebyr havde betydning for lokalplanens vedtagelse. Med hensyn til erstatningspåstanden over for kommunen kan det undre, at A tilsyneladende ikke støttede kravet på naboretligt grundlag, men gjorde gældende, at de almindelige erstatningsbetingelser var opfyldt. Byretten afviste erstatningskravet, allerede fordi A havde erhvervet ejendommen efter, at genbrugspladsen var i drift, hvormed A ikke fandtes at have lidt et tab som følge af den senere vedtagne lokalplan. Det forhold, at en nabo tidsmæssigt erhverver en ejendom efter, at en given ulempe er opstået, er derimod principielt set ikke til hinder for et erstatningskrav på naboretligt grundlag, såfremt den naboretlige tålegrænse i øvrigt må anses for overtrådt, jf. Pagh og Haugsted: Fast ejendom – regulering og køb, 4. udg., 2022, s. 264 og 266 og sammenhold MRF 2022.176 Ø med kommentar.

RETEN I KOLDING DOM

afsagt den 26. september 2023

Sag BS-9312/2021-KOL

A

(advokat Gert Møller Lund)

mod

Kolding kommune
(advokat Jens Flensborg)

og

Sag BS-42890/2021-KOL

A

(advokat Jacob Pedersen)

mod

Planklagenævnet
(advokat Josephine Fie Legarth Aggesen)

Denne afgørelse er truffet af dommerfuldmægtig Emil Hammerich Deleuran.

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen mod Kolding Kommune den 5. marts 2021 og sagen mod Planklagenævnet den 9. november 2021.

Sagen drejer sig om, hvorvidt lokalplan nr. 1113-31, **Sted 1.** - et erhvervsområde er vedtaget på usagligt grundlag, gyldigheden af Planklagenævnets afgørelse af 11. maj 2021, hvorvidt der skal ske fysisk lovliggørelse af **Sted 2** og om sagsøgeren er berettiget til erstatning.

A har over for Kolding Kommune fremsat påstand om, at Kolding Kommune tilpligtes at anerkende, at lokalplan 1113-31 **Sted 1.** - et erhvervsområde er ulovlig og ugyldig.

A har over for Kolding Kommune fremsat påstand om, at Kolding Kommune principalt tilpligtes inden for en af retten fastsat frist at fysisk lovliggøre ejendommen matr.nr. **X** **By 1** beliggende **adr. 1** **By 2**, ved at bringe genbrugspladsens drift til ophør, subsidiært at Kolding Kommune tilpligtes at betale kr. 350.000 til sagsøger med tillæg af procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

A har over for Planklagenævnet fremsat påstand om, at planklagenævnet tilpligtes at anerkende, at dennes afgørelse af 11. maj 2021 med sagsnr. 21/01577 er ulovlig og ugyldig.

Kolding Kommune har over for **A** anerkendelsespåstand påstået frifindelse.

Kolding Kommune har over for **A** påstand om fysisk lovliggørelse påstået frifindelse, subsidiært hjemvisning.

Kolding Kommune har over for **A** subsidiære betalingspåstand påstået frifindelse.

Planklagenævnet har over for **A** anerkendelsespåstand påstået frifindelse.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Vejle Amt meddelte den 21. juni 1994 miljøgodkendelse af Lunderskov Kommunes modtage- og containerplads på matr.nr. **X** **By 1**, beliggende **Adr. 3**, **By 2**.

Lokalplan 1113-31 Sted 1. – et erhvervsområde – kommuneplantillæg 17 (herefter Lokalplan 1113-31) blev endeligt vedtaget af byrådet i Kolding Kommune den 30. april 2019. Det fremgår af referatet fra byrådsmødet, at:

”Planforhold og formål

Med planlægningen overføres lokalplanområdet til byzone og udlægges til erhvervsformål og grønt friareal. Planen skaber juridisk grundlag for områdets anvendelse til bl.a. genbrugsplads.

Der er tale en juridisk lovliggørelse af funktionen som genbrugsplads. (Tidl.) Lunderskov Kommunes oplagsplads er lovligt etableret i ca. 1968 (før planloven). Efterfølgende udvidelse af pladsen, funktionsændringen til genbrugsplads, samt opførelsen af nogle af de tilhørende byggerier er sket uden plangrundlag. Området med opstillede containere er, vurderet ud fra luftfotos, etableret som del af oplagspladsen mellem 1985 og 1990. Funktionen som genbrugsplads er vokset trinvist i omfang og er ad åre blevet den primære anvendelse af området.

...

Høringssvar

Planforslagene har været offentligt fremlagt i perioden 17. december 2018 til den 11. februar 2019. Ved høringsfristens udløb havde forvaltningen modtaget 1 høringssvar:

Advokat Gert Lund, på vegne af Kenn Iversen, Adr. 2 i Lunderskov, gør indsigelse mod at området udlægges til erhvervsområde og genbrugsplads.

Hovedpointerne i indsigelsen:

- 1) Det er ulovligt og uhensigtsmæssigt at etablere en ny genbrugsplads på dette sted for virksomheder med miljøklasse 1-5 (jf. Miljøministeriets ”Håndbog for Miljø og Planlægning - boliger og erhverv i byerne”), og der er ingen saglig, planlægningsmæssig begrundelse for at gøre det.*
- 2) Lokalplanen sikrer ikke naboerne tilstrækkeligt mod miljømæssige gener (støj, støv, trafik, lys og lugt).*
- 3) Alternativt ønskes adgangsvejen asfalteret.*
- 4) Der ønskes mere støjafskærmning, samt at de ubebyggede friarealer i den nordlige del af lokalplanområdet (delområde 1) udlægges til grønt friareal, således at naboerne vest for Slugten sidestilles med naboerne øst for Slugten (delområde 3, øst for Slugten, fastholdes som grønt område).*

Forvaltningens vurdering af indsigelsens indhold:

Ad 1.

- Udlægget er ikke ulovligt; Miljøklassifikation er et planlægningsværktøj beregnet til zonerings af virksomhedstyper. Miljøklassernes minimumsafstande er skønsmæssigt fastlagt og kan fraviges (jf. også kommuneplanens generelle rammebestemmelser). De relevante miljühensyn kan lovligt varetages på kortere

afstande når det er muligt og nødvendigt. Dette fremgår af lokalplanen (på side 11), men oplysningen kan med fordel fremgå direkte i kommuneplantillæggets rammebestemmelser (se ændringsforslag herunder).

- Den planlægningsmæssige begrundelse for planlægningen er et ønske om at fastholde Lunderskovs genbrugsplads i området (side 3 i lokalplanen). Det politiske ønske beror på behandlinger af emnet i Teknikudvalget i 2017. Anledningen var oprindeligt at undersøge hvorledes der kunne indføres en 24-7 åbningsordning på genbrugspladsen i Lunderskov, kommunens mindste genbrugsplads, som på kommunens øvrige genbrugspladser.

Ud over øgede udgifter til en bemanding, vil en 24-7 løsning kræve en etablering af pladsen et nyt sted (cirka 10-14 mio. kroner), således at flytningen vil medføre en stigning i affaldsgebyret på mellem 75 og 125 kr.

På den nuværende placering vil der kunne gives en serviceforbedring med længere åbningstider (dog ikke 24-7) med investeringer på cirka 3-4 mio. kroner til indretning af pladsen i den sydlige ende af området, støjafskærmning, adgangsvej mv.

- I beslutningen om at fastholde genbrugspladsen på den nuværende placering i byen, har Byrådet således vægtet serviceniveauet i forhold til det samfundsøkonomiske hensyn.

Ad 2

- Området indrettes således, at de (typisk) mest miljøbelastende aktiviteter placeres længst væk fra miljøfølsomme funktioner, f.eks. boliger. Hensynet til naboer i forhold til miljøgener fra virksomheder varetages i forbindelse med en miljøgodkendelse.

Ad 3.

- I en lokalplan kan der stilles krav til udlægs- og anlægsbredden af, i dette tilfælde, en mindre fællesvej, men der vurderes ikke konkret at være planlægningsmæssigt grundlag for kræve fastbelægning på vejen.

- I forbindelse med selve projektet, er forvaltningen i gang med at afklare muligheden for at asfaltere adgangsvejen.

Ad 4

- En overholdelse af støjkrav (mv.) vil være et vilkår for den efterfølgende miljøgodkendelse. Det konkrete behov for støjafskærmning vil blive fastlagt ved støjberegning(er) og heraf følgende justering af omfanget, karakteren og placeringen af støjafskærmning samt selve funktionerne på genbrugspladsen. Lokalplanforslaget forhindrer ikke i sig selv støjskærme på de steder der foreslås, men der skal eksempelvis tages hensyn til adgangsmulighed fra Slugten til delområde 1.

- Øvrige miljøhensyn vil ligeledes blive varetaget forud for en miljøgodkendelse.

- Forslaget om at udlægge de ubebyggede arealer i delområde 1 til grønt friareal vil fjerne muligheden for kørearealer i delområdet.

Det fremgår af Planklagenævnets afgørelse af 30. marts 2020, at Planklagenævnet afviste en klage over lokalplan 1113-31, da lokalplan 1113-31 blev offentlig-

gjort den 26. juni 2019, hvilket var en dag efter fristen i planlovens § 32, stk. 2, hvorfor lokalplanen var bortfaldet.

Lokalplan 1113-31 blev igen endeligt vedtaget den 2. september 2020. Det fremgår af lokalplan 1113-31, at:

”Lokalplanens baggrund

Lokalplanen er udarbejdet efter et ønske om at fastholde Lunderskovs genbrugsplads i området, hvilket forudsætter et nyt plangrundlag.

...

§ 3 Områdets anvendelse

§ 3.1

Delområde 1

Der må i området kun etableres virksomhed, der giver anledning til mindre miljøpåvirkninger af omgivelserne som f.eks. kontorer, serviceerhverv, liberale erhverv, offentlige formål, elektronikværksteder, laboratorier, lager, servicevirksomheder, håndværksprægede virksomheder og lignende svarende til virksomhedsklasse 1-3.

Delområde 2

Som delområde 1, men med mulighed for genbrugsplads eller lignende svarende til virksomhedsklasse 1-5.”

Kolding Kommune modtog den 29. september 2020 en klage over kommunens afgørelse om vedtagelse af lokalplan 1113-31, og klagen blev sendt til Planklagenævnet den 5. februar 2021.

Planklagenævnet traf den 11. marts 2021 afgørelse om, at klager ikke kunne gives medhold i klagen. Det fremgår af afgørelsen, at:

” 3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Planklagenævnets kompetence og prøvelse

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.

Følgende betragtes som et retligt spørgsmål:

- *Om kommunen har varetaget usaglige hensyn ved vedtagelsen af lokalplanen.*

1.

Uenighed i planers indhold eller hensigtsmæssighed er derimod ikke et retligt spørgsmål, som kan efterprøves.

Planlægning af afskærmning til boligområder

Klageren har anført, at kommunen ikke giver tilstrækkelig sikkerhed for, at der etableres de fornødne støjdæmpende foranstaltninger, så støjgrænserne overholdes, jf. afsnit 2.5.3.

Det følger af planlovens § 15 a, stk. 1, at en lokalplan kun må udlægge støjbelastede

arealer til støjfølsom anvendelse, hvis planen kan sikre den fremtidige anvendelse mod støjgener. Dette skal ske med bestemmelser om etablering af afskærmningsforanstaltninger m.v., jf. § 15, stk. 2, nr. 13, 23 og 26.

Anvendelsesområdet for bestemmelsen i planlovens § 15 a, stk. 1, er situationer, hvor der planlægges for støjfølsom anvendelse på støjbelastede arealer.

Bestemmelsen omfatter derimod ikke situationer, hvor der planlægges for eventuelt støjende anlæg eller aktiviteter i nærheden af støjfølsom anvendelse som f.eks. boligområder.

Planloven indeholder i øvrigt ikke regler om etablering af afskærmningsforanstaltninger

ved planlægning for forurenende anlæg i nærheden af forureningsfølsomme områder eller om sikring af omgivelserne mod miljømæssige

gener, herunder at kommunen ved vedtagelsen af lokalplaner skal sikre, at Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for støj er overholdt i lokalplanområdets omgivelser.

Det, som klageren har anført om miljømæssige gener og overholdelse af støjgrænseværdier,

vedrører således ikke retlige spørgsmål efter planloven, men eventuelt lokalplanens hensigtsmæssighed, og Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle disse spørgsmål.

Planklagenævnet bemærker i øvrigt, at håndteringen af støj og andre miljømæssige

gener fra genbrugspladsen i forhold til omkringliggende boligområder må håndteres efter miljølovgivningens regler, herunder ved miljøgodkendelse af genbrugspladsen.

Erstatning

Det, som klageren har anført i forhold til fremsættelse af krav om erstatning for værdiforringelse, jf. afsnit 2.5.3, vedrører heller ikke retlige forhold efter planloven, men spørgsmål om erstatning, og Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle disse spørgsmål.

3.2. Planlægningsmæssig begrundelse og usaglige hensyn

3.2.1. Generelt om planlægningsmæssige begrundelse og usaglige hensyn

Klageren har gjort gældende, at kommunen har inddraget usaglige hensyn i sin planlægningsmæssige begrundelse, idet genbrugspladsens placering alene er begrundet i at give en økonomisk besparelse for kommunen, jf. afsnit 2.5.2.

Efter planlovens § 13, stk. 1, kan en kommune til enhver tid beslutte at tilvejebringe planforslag og ændringsforslag til de eksisterende kommunale planer i overensstemmelse med de procedurer, som er fastsat i planlovens kapitel 6, når det er planlægningsmæssigt relevant (lokalplanretten), og såfremt indholdet i øvrigt er i overensstemmelse med reglerne i planloven.

Lokalplankompetencen forudsætter således, at der er en planlægningsmæssig relevant begrundelse, og planlægningen må ikke være baseret på usaglige hensyn. Rent økonomiske hensyn er ikke et planlægningsmæssigt relevant hensyn. En eventuel usaglighed vil typisk bestå i, at kommunen udarbejder en lokalplan alene af hensyn til kommunens egne økonomiske interesser.

Efter planlovens § 15, stk. 1, skal en lokalplan indeholde oplysninger om planens formål og retsvirkninger, og formålet skal fastlægge den planlægningsmæssige begrundelse.

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår følgende:

I forbindelse med den proces, som typisk går forud for den konkrete beslutning om at udarbejde et forslag til en lokalplan, foretager kommunerne en afvejning af lokale hensyn, herunder økonomiske hensyn. De elementer, herunder bl.a. økonomiske overvejelser, som kommunalbestyrelsen inddrager i de forudgående overvejelser, må ikke sammenblandes med de hensyn, som kommunalbestyrelsen lovligt kan lægge til grund for den konkrete planlægningsmæssige begrundelse. Kommunerne bør forud for deres lokalplanlægning forholde sig til de lokaløkonomiske aspekter generelt i deres planlægning, for herved at sikre, at kommunerne ikke stiller uproportionale krav til et lokalområde, men kun f.eks. klimatilpasningsmæssige krav til et område, hvor dette må anses for hensigtsmæssigt.

3.2.2. Planklagenævnets vurdering

Den planlægningsmæssige begrundelse i den aktuelle sag fremgår af lokalplanens § 1. Det fremgår af bestemmelsen, at formålet bl.a. er at udlægge lokalplanens område til erhvervsformål og grønt friareal. Det fremgår endvidere af lokalplanens redegørelse, at lokalplanen er udarbejdet efter et ønske om at fastholde Lunderskovs genbrugsplads i området, hvilket forudsætter et nyt plangrundlag.

Planklagenævnet finder, at ønsket om at fastholde genbrugspladsen i området er en saglig og planlægningsmæssig relevant begrundelse.

Det fremgår af sagens oplysninger, at kommunen tidligere har besluttet at fastholde placeringen af genbrugspladsen, idet en flytning bl.a. vil kræve udgifter til etablering af ny genbrugsplads.

Affaldsgebyret fastsættes imidlertid efter et hvile-i-sig-selv-princip, og en eventuel merudgifter i forbindelse med en flytning af genbrugspladsen påvirker således ikke kommunens egne økonomiske forhold, men brugerne af renovationsordningen.

Særligt hvad angår de forarbejder til § 15, stk. 1, som klageren har henvist til, vedrører disse efter Planklagenævnets opfattelse lokale økonomiske hensyn, herunder hensynet til, at beboere og ejere i et område ikke pålægges uproportionale

krav i bestemmelserne i en lokalplan. Efter nævnets opfattelse er passagen ikke relevant i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt kommunen kan inddrage økonomiske hensyn til brugerne af den kommunale renovationsordning.

Planklagenævnet bemærker, at byrådsmedlemmerne på byrådsmødet den 30. april 2019 blev præsenteret for den mulige forøgelse af affaldsgebyret for brugerne af renovationsordningen, hvis byrådet besluttede at flytte genbrugspladsen

til en ny placering, frem for at fastholde den nuværende placering af genbrugspladsen og dermed vedtage lokalplanen endeligt. Nævnet antager derfor, at hensynet til en økonomisk besparelse for brugerne af renovationsordningen

har indgået som et hensyn i forbindelse med den endelige vedtagelse af den tidligere lokalplan.

Dette hensyn fremgår imidlertid ikke af referatet fra Plan-, Bolig- og Miljøudvalgets

møde den 2. september 2020, hvor lokalplanen igen blev endeligt vedtaget. Der er desuden ikke oplysninger i sagen, der peger på, at der er indgået økonomiske hensyn til kommunen i forbindelse med vedtagelsen af lokalplanen.

Planklagenævnet finder allerede på den baggrund ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at kommunen har lagt vægt på usaglige hensyn i forbindelse

med den seneste vedtagelse af lokalplanen.

Hvad angår klagerens bemærkninger om, at kravet om planlægningsmæssig begrundelse forpligter kommunen til at efterse, om fastholdelse af genbrugspladsen

kan skabe miljømæssige gener, bemærker Planklagenævnet, at det er sagligt at inddrage sådanne forhold i forbindelse med en planvedtagelse. Der er imidlertid ikke regler i planloven, som forpligter en kommune til at inddrage dette hensyn eller at tillægge det mere vægt end andre hensyn. Hensynet til overholdelse af grænseværdier varetages desuden efter miljølovgivningen.

På baggrund af ovenstående kan Planklagenævnet ikke give medhold i klagepunktet.

3.3. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over lokalplan nr. 1113-31, **Sted 1.** – et erhvervsområde, som er endeligt vedtaget af Kolding Kommune den 2. september 2020.

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ

myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet traf den 9. marts 2023 afgørelse om ophævelse og hjemvisning af miljøgodkendelse til udvidelse af åbningstider, øget drift samt ombygning af **Sted 2**

Forklaringer

A har forklaret, at han købte huset 1. maj 2010. Huset blev efterfølgende totalrenoveret. I 2010 var de allerede begyndt på kommunesammenlægningen. Der var tidligere udkørsel med salt fra pladsen, men en nabo klagede over det. Der blev derefter købt en stor gård, hvorfra saltningen skete. Der var tale om, at materialepladsen skulle flyttes dertil også. Aktiviteterne var begrænsede i forhold til i dag. Han boede i **Adr. 2** fra 2001. Han havde aldrig købt huset, hvis han havde kendskab til udviklingen.

De var til et borgermøde i 2016. Borgmesteren havde fået den ide, at genbrugspladsen skulle have åbent 24/7. Det passer ikke, at borgergruppen syntes, at det var en god ide. Kommunen overholdt ikke de indgåede aftaler.

Foreholdt støjreguleringen på ekstraktens side 126 forklarede han, at hastigheden på strækningen er normal med 40-50 kilometer i timen. Folk kører ikke 10-20 kilometer i timen. Asfaltering af adgangsvejen ville hjælpe på støjen fra kørsel. Der er flere tilfælde af arbejder udført sent på aftenen med store maskiner, herunder rendegravere. Afhentninger fra pladsen bliver foretaget af underleverandører, hvilket kommunen ikke mener, at den har ansvaret for. Foreholdt afgørelsen på støjklagen af 30. august 2018 forklarede han, at tilsynet blev foretaget, da genbrugspladsen var lukket.

Han var tidligere selvstændig, hvorfor han havde dage, hvor han var hjemme hele dagen. Han lagde derfor mærke til, at lastbiler foretog afhentninger på genbrugspladsen før kl. 06.00 om morgenen. Den fremlagte video blev optaget efter kl. 19.00 fra terrassen på **Adr. 2**. Han ved ikke, hvad formålet med kørslen på genbrugspladsen var. Forskellige etableringsarbejder på pladsen har medført betydelig støj uden for pladsens åbningstid.

De var til et møde på **Vej 1**. De blev fortalt, at overskridelsen af støjgrænserne var for lille til, at det betød noget. Der var lysindfald fra genbrugspladsen til **Adr. 2** i 2-3 måneder før, at genbrugspladsen rettede op på det. Lysindfaldet skyldtes dårligt placerede lamper med automatisk tænding.

Der er rettet op på en del forhold på genbrugspladsen. Lastbiler kommer stadig fra kl. 07.00 om morgenen. Containerne flyttes med trucks i weekenderne. Afstanden mellem hjørnet af Adr. 2 til genbrugspladsens støjvold er 21 meter. Fra kanten af huset til støjvolden er der cirka 46 meter.

Kolding Kommune har 12.000 kvadratmeter cirka en kilometer længere ude. Der var tegnet en ny genbrugsplads på denne placering, men det ville koste cirka 11.000.000 kr. at flytte genbrugspladsen. Han var ikke enig i beregningerne. Der var omkostninger til oprensning, men ingen salgspris for grunden. Der var købspris indregnet for den nye grund.

Lokalrådet syntes, at genbrugspladsens placering er fin, men de oplever heller ikke støjen derfra. Han tror, at de er bange for, at genbrugspladsen lukker, så de i stedet skal køre til Kolding eller Vamdrup.

Støjen fra jernbanen er i kort tid, og bliver dæmpet af volde. Det er alene en rumlen/brummen.

B har forklaret, at han er uddannet arkitekt. Han har arbejdet som byplanlægger siden år 2000. Han arbejder bredt med planlægning inden for planloven.

Han deltog i lokalplanen, som er til prøvelse i denne sag. De startede lokalplanen, fordi der var behov for en ny miljøgodkendelse. En del af opdraget var en ny miljøvurdering, hvilket krævede et gyldigt plangrundlag. De kunne ikke finde et gyldigt plangrundlag, og godkendelserne lå tilbage i Vejle Amts tid. Vejle Amt var landzonemyndighed dengang. Der var miljøgodkendelser fra før 1994. Der var en servitut fra 1960erne. Der var luftfotos fra 1960erne. De kunne ikke finde den tidligere godkendelse, som var angivet i miljøgodkendelsen fra 1994.

Teknisk Udvalg står for renovationsdelen. Udvalgsformanden bad om at få undersøgt, hvad det ville kræve at lave en 24/7 ordning i Lunderskov. Han tror, at der var etableret 24/7 ordninger i Kolding/Vamdrup. Teknisk Udvalg lavede et notat om, hvor genbrugspladsen kunne placeres. Der blev lavet en miljøvurdering og støjredegørelse. Lokalplanen skulle ikke sikre støjgrænser, men det ville være fjollet at lave en lokalplan, hvis det ikke kunne føles op af drift på genbrugspladsen. De indstillede på baggrund af undersøgelserne, at planlægningen blev startet op.

Han lavede forslaget, som blev sendt i offentlig høring. Det politiske ønske var at fastholde genbrugspladsen. Der var ikke politisk ønske om at flytte eller nedlægge pladsen.

Når et område udlægges, skal der laves et kommuneplantillæg. Det er normalt, at det kører parallelt, da der skal være overensstemmelse. I sjældne tilfælde kører processerne i forlængelse af hinanden, men det ville være en undtagelse.

Der var et samspil med miljøafdelingen, herunder at plangrundlaget skulle give mulighed for de nødvendige foranstaltninger. Det handler om at placere tingene hensigtsmæssigt. Hele tænkningen er at arbejde med buffere mellem byggelsen og den tungere del, som udgøres af genbrugspladsen.

8 ugers høring og efterfølgende politisk behandling er lovpligtigt for lokalplaner. Der kom en indsigelse fra sagsøgeren. Han lavede notatet vedrørende indsigelsen, hvilket var sædvanligt. Det var kommuneplantillægget, som medførte, at det blev kategori A, da sådanne skal gennem byrådet/økonomiudvalget. De fleste lokalplaner er kategori B.

I planlægningsmæssig sammenhæng var det en juridisk lovliggørelse, da de ikke kunne finde det tidligere plangrundlag, hvilket ingen rigtigt kunne bruge til noget. Et afsnit om VVM er sædvanligt. Der skal være en vurdering. Beskrivelse af høringssvar er også almindeligt.

Bevæggrundene ved sagens opstart var et ønske om at fastholde **Sted 2**

Byrådet bemyndiger forskellige udvalg til forskellige behandlinger. Delen om økonomi er en reference til tidligere udvalgsbehandling. De refererede de tidligere sagsskridt som svar på indsigelsen. Den manglende offentliggørelse var en administrativ fejl. Lokalplaner skal offentliggøres, hvilket kommuneplantillæg ikke skal.

Ved anden vedtagelse var kommuneplantillægget allerede vedtaget. Sagsfremstillingen ved anden vedtagelse var også skrevet af ham. I forbindelse med anden vedtagelse var der kun høringssvar fra Bane Danmark. Der blev derfor ikke refereret til Teknik Udvalget. Han skrev bemærkningerne på ekstraktens side 272.

Han ved ikke, hvornår han blev bekendt med det manglende plangrundlag. Han tror, at det var i 2017-2018. Han ved ikke, hvem der ansøgte om miljøgodkendelsen fra 1994. Passagen i miljøgodkendelsen om, at området i den dagældende lokalplan var udlagt som åbent land gav ikke mening.

Der er boliger forholdsvist tæt på genbrugspladsen i Kolding. Der er en erhvervsgrund imellem. Kravene i miljøhåndbogen om afstande er udgangspunkter og kunne overholdes på anden vis ved etablering af foranstaltninger. Normalt ville man ikke anlægge en ny genbrugsplads så tæt på boliger, men det er en politisk beslutning. Pladsen ligger hensigtsmæssigt i forhold til brugerne.

Trafikken til og fra pladsen ligger uden for lokalplanområdet. Lokalplanen skal ikke varetage hensyn uden for lokalplanen. Det skal virksomheden påse.

Håndbogen indeholder ikke afstandskrav. Det er udgangspunkter. Lokalplanen har ikke indflydelse på støjgrænser, da genbrugspladsen uanset skal overholde miljøgodkendelsen. Han har ikke tænkt over, hvorvidt genbrugspladsen kunne videreføres efter miljøgodkendelsen fra 1994 uden ny lokalplan.

Han tror ikke, at den tidligere behandling af lokalplanen i byrådet havde betydning. Den var igennem Plan- og Miljøudvalget inden, at den blev sendt til byrådet. Den blev vedtaget i Plan- og Miljøudvalget første gang.

C har forklaret, at han er driftsleder ved Kolding Kommune, hvilket han har været i 10 år. De har 5 genbrugspladser i Kolding Kommune, hvoraf en er placeret i By 2 . De to pladser i Kolding står for cirka 80 %. Cirka 1-2 % foregår på pladsen i By 2 .

Der var et ønske om 24/7 ordning af erhvervshensyn. Det var en proces, som hans tidligere chef satte i gang. Driften kørte efter en godkendelse fra 1994. Da de ville udvide åbningstiderne, krævede det en ny miljøgodkendelse, hvilket de ikke kunne få, hvis der ikke blev lavet en ny lokalplan. De overtog materialegården, og en del af den ville de gerne inddrage i genbrugspladsen. De ville gerne ændre processer på pladsen, så det blev mere brugervenligt. Han tror, at politikkerne lyttede meget til lokalrådene. Der var ønske om tilgængelighed i de små byer.

Der var mange drøftelser med naboerne. De blev enige om et års prøve til det, som de kunne overtale Teknik- og Kulturudvalget til. 24/7 blev tidligt fravalgt, da det ikke var realistisk. By 2 kunne grundet størrelsen godt nøjes med mindre service. Der var 7 kilometer til to væsentlig større pladsen. De gik tilbage til den gamle miljøgodkendelse dog uden konstant bemanning. Man kommer ind på pladsen gennem en registrering. De driver pladsen 100 % efter miljøgodkendelsen fra 1994 på nuværende tidspunkt. Pladsen er dog ikke indrettet som i skitsen i miljøgodkendelsen fra 1994.

De fik lavet en støjberegning i forhold til genbrugspladsen. De fik lavet en skitse over, hvordan genbrugspladsen skulle se ud. Støjberegningen blev lavet ud fra skitsen. Der blev lavet en tre meter høj mur som støjafskærmning mellem genbrugspladsen og sted 1. . De har fokus på udefrakommendes overholdelse af reglerne i miljøgodkendelsen. Det er meningen, at adgangsvejen skal asfalteres, når pladsen bygges om. De venter med asfalteringen til, at de har en miljøgodkendelse. Det blå område af skitsen på ekstraktens side 183 skal ikke bruges til genbrugsplads. Kørsel med tunge maskiner skal ske i åbningstiderne. Hvis der er sket kørsel uden for åbningstiderne, så er det uden hans instruks.

De øvrige genbrugspladser i Kolding Kommune er placeret i industriområder. Ved Kolding Syd er der 2-300 meters afstand til boliger, og i Kolding Nord er afstanden væsentligt større. I **By 2** er der 30-40 meters afstand til nærmeste boliger.

Han mener, at der var drøftelser omkring trafikken til genbrugspladsen, men husker det ikke præcist. Containerne uden for området for genbrugsplads er opmagasinering og de har solgt en del af dem. Det er kun personalet, som kommer der.

Foreholdt skitsen fra miljøgodkendelsen fra 1994 på ekstraktens side 107 forklarede han, at genbrugspladsens drift ikke ser ud som på skitsen. Trafikken forbi boligerne burde ikke være påvirket af, om indgangen er i nord eller øst. Det har dog betydning, hvis der er kødannelsen. Ved den nye placering af indgangen flyttede kødannelsen væk fra boligerne. Han går ud fra, at asfalteringen er ok. Han har ikke besigtiget asfalteringen for nyligt.

Det ville ikke være hensigtsmæssigt at placere en genbrugsplads der, hvor ^{Sted 2} er placeret. Det ville ikke give mening at placere en genbrugsplads til 1-2 % af affaldet. Genbrugspladsen er primært en service til borgerne i Lunderskov. De var bekendt med, at rensningsanlægget skulle nedlægges, og at den grund kunne være interessant.

Skønsmanden D har forklaret, at han kan vedstå sig besvarelsenerne i skønserklæringen. Han har været ejendomsmægler i 45 år i Kolding Kommune.

En container pynter aldrig på billeder eller præsentation. Som ejendomsmægler på ejendommen ville han bede ejeren flytte containeren. Det er dog småpenge på vurdering, og et tal ville være med alle forbehold.

Vurderingen er sket ud fra september 2022 priser. Kolding og dermed Lunderskov har ikke lidt så meget under presset på boligpriserne. Vurderingen burde stadig være retvisende i dag. Ejendommen er velisoleret med ny varmforsyning.

Genbrugspladsen medfører øget trafik forbi huset. Han mener, at adgangsvejen ikke er asfalteret, hvilket blandt andet medfører støv. Der er en naturlig omlæsning og bearbejdning på genbrugspladsen.

Oplysningen om virksomhedsklasse 4 fremgik af et af bilagene. Aktiviteter i virksomhedsklasse 4 skal i udgangspunktet være i industriområder. Huse som grænser op til industriområder har en lavere værdi.

Videsequensen giver et indtryk af, hvad der faktisk sker på tidspunktet. Han kan ikke vide, om det altid er sådan. Han ved blot, at det kan ske, hvilket har en betydning for værdien af ejendommen.

Parternes synspunkter

A har i sit fælles påstandsdokument anført:

" ...

4. ANBRINGENDER:

Overordnet gøres det gældende, at såvel Kolding Kommunes endelige lokalplan som Planklagenævnets stadfæstelse er behæftet med væsentlige fejl, idet lokalplanen er båret af usaglige hensyn til økonomi.

Endvidere gøres det over for Kolding Kommune gældende, at kommunen har handlet erstatningspådragende over for sagsøgeren i forbindelse med sin behandling af miljøgodkendelsen og efterfølgende lokalplan, idet det er åbenbart, at genbrugspladsen var omfattet af lokalplan-pligt.

Kolding Kommune har i øvrigt været bekendt med de væsentlige gener som påføres sagsøgers ejendom ved at fastholde genbrugspladsen i området.

Sagsøgerens økonomiske tab som følge af heraf kan opgøres til samlet kr. 350.000.

4.1 Ugyldighed

For så vidt angår de nedlagte påstande om ugyldighed, gøres det overordnet gældende, at såvel Planklagenævnets afgørelse som Kolding Kommunes lokalplan er behæftet med væsentlige mangler, som gør den ulovlig og ugyldig.

Overfor begge parter gøres det til støtte herfor gældende,

at lokalplanen er båret af usaglige planlægningsmæssige begrundelser og derfor er i strid med planlovens § 15,

at Kolding Kommune har tilvejebragt lokalplanen for udelukkende at kunne fastholde genbrugspladsen i området,

at lokalplanen endvidere er båret af økonomiske hensyn, idet Kolding Kommune som afgørende moment har lagt vægt på, at flytning af genbrugspladsen til andet sted anslås at koste ca. 7-11 mio. kroner mere end at fastholde genbrugspladsen nær sagsøgers ejendom,

at Kolding Kommune har inddraget økonomiske hensyn for at spare udgifterne til flytning som afgørende for vedtagelsen af lokalplanen, og

at Kolding Kommunes inddragelse af usaglige hensyn er at anse som magtfordrejning.

Overfor Kolding Kommune gøres det i tillæg til ovenstående gældende,

at lokalplanen ikke ville være blevet vedtaget, hvis ikke Kolding Kommune havde "opdaget", at genbrugspladsen savnede det fornødne plangrundlag for at fortsætte sin drift,

at fastholdelsen af genbrugspladsen medfører betydelige gener ved ophold på sagsøgers ejendom,

at det i henhold til miljølovgivningens skærpede krav til støj nær boligområder i dag ikke er muligt at anlægge en genbrugsplads på den pågældende placering,

at lokalplanen aldrig ville have været vedtaget, hvis Kolding Kommune ikke havde meddelt en miljøgodkendelse uden det fornødne plangrundlag,

at genbrugspladsen tilhører virksomhedsklasse 4, der omfatter virksomheder, der er belastende for omgivelserne, og derfor skal placeres i rene industriområder,

at genbrugspladsen ikke er beliggende i et rent industriområde, men derimod op til et boligområde,

at genbrugspladsen giver anledning til betydelige gener i form af bl.a. støj ved håndtering af affald samt intern og ekstern trafik, herunder trafik med tunge køretøjer, og

at det ikke er muligt at fastholde genbrugspladsen på den pågældende placering, idet driften giver anledning til væsentlige ulemper for naboer, herunder sagsøger, og vil være i strid med miljø- og planlovgivning.

4.2 Erstatning

For så vidt angår den subsidiære påstand 2 over for Kolding Kommune, gøres det i tillæg til de anførte anbringender overordnet gældende, at de erstatningsretlige betingelser er opfyldte, grundet:

at Kolding Kommune har handlet ansvarspådragende ved (1) at have undladt at tilvejebringe det fornødne planretlige grundlag for driften af genbrugspladsen samt (2) at lovliggøre driften af genbrugspladsen ved at vedtage lovliggende lokalplan baseret på usaglige hensyn om at fastholde genbrugspladsen for at spare udgifterne til flytning af genbrugspladsen til andet område,

at sagsøger har lidt et økonomisk tab som følge af de væsentlige gener fra driften af genbrugspladsen, som sagsøger udsættes for ved ophold på sin ejendom, og

at det økonomiske tab kan fastsættes til værditabet på sagsøgers ejendom, svarende til kr. 350.000.

..."

Kolding Kommune har i sit påstandsdokument anført:

"...

ANBRINGENDER

1. Ad sagsøgerens påstand 1

1.1 Påstanden og de påberåbte anbringender til støtte herfor

Sagsøgerens *påstand 1* går ud på, at Kolding Kommune skal anerkende, at "*Lokalplan 1131-31 - Sted 1. – et erhvervsområde*" (bilag 12) for matr.nr. **X** **By 1** er ulovlig og ugyldig.

Til støtte herfor har sagsøgeren i stævningen overordnet gjort gældende, at lokalplanen er båret af "*usaglige planlægningsmæssige begrundelser*", samt at det er "*at anse som magtfordrejning*".

Som underliggende synspunkter er der henvist til, at lokalplanen alene er tilvejebragt for "*at kunne fastholde genbrugspladsen i området*", og at det ved vedtagelsen af lokalplanen blev tillagt vægt, at en alternativ placering af genbrugspladsen ville være forbundet med store omkostninger, hvorfor lokalplanen var "*båret af økonomiske hensyn*", samt at Kolding Kommune "*har inddraget økonomiske hensyn for at spare udgifterne til flytning som afgørende for vedtagelsen af lokalplanen*".

Det postuleres endvidere, at lokalplanen ikke ville være blevet vedtaget, hvis ikke kommunen var blevet opmærksom på, at der ikke forelå noget

plangrundlag for den eksisterende genbrugsplads, samt at genbrugspladsen medfører betydelige gener for sagsøgerens ejendom, og at det som følge af miljø-lovgivningens krav til støj nær boligområder ikke ville være muligt at anlægge en (ny) genbrugsplads med den pågældende placering.

Der er ikke påberåbt yderligere anbringender til støtte for påstanden, jf. herved sagsøgerens manglende opfyldelse af den i svarskriftet og duplikken fremsatte provokation B herom.

1.2 Kolding Kommune er ikke rette sagsøgte og skal derfor frifindes

Kolding Kommune gør i første række gældende, at kommunen ikke er rette sagsøgte i relation til de spørgsmål, som sagsøgeren med påstand 1 og de til støtte herfor påberåbte anbringender ønsker en prøvelse af.

Søgsmål mod offentlige myndigheder med påstand om en retsakts ugyldighed skal anlægges mod den myndighed, som har ansvaret for afgørelsen. Har en afgørelse været påklaget til en selvstændig klageinstans, herunder et selvstændigt klagenævn, skal retssag til prøvelse af afgørelsen anlægges mod klageinstansen, jf. eksempelvis U 2005.2809 H og U 2007.2404 H.

I relation til de af sagsøgeren påberåbte anbringender til støtte for påstand 1 om lokalplanens ulovlighed og ugyldighed gøres det gældende, at Planklagenævnet har foretaget en prøvelse heraf i nævnets afgørelse af 11. maj 2021 (bilag B).

Nævnets afgørelse udsprang af sagsøgerens klage over lokalplanens gyldighed af 29. september 2020, hvor sagsøgeren henviste til (bilag A, s. 4):

" at Kolding Kommune har inddraget usaglige hensyn i sin planlægningsmæssige begrundelse og ikke har taget tilstrækkelig højde for de miljømæssige gener, som genbrugspladsen giver anledning til, hvorfor planerne er ugyldige og ulovlige."

Planklagenævnet bestemte i afgørelsen af 11. maj 2021, at der ikke kunne gives medhold i klagen, og opretholdt lokalplanen som lovlig og gyldig. Om prøvelsens omfang anførte Planklagenævnet indledningsvist i afs. 3.1 (bilag B, s. 5):

"Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelse efter planloven, jf. lovens § 58, stk. 1, nr. 3.

Følgende betragtes som et retligt spørgsmål:

- Om kommunen har varetaget usaglige hensyn ved vedtagelsen af lokalplanen.

Uenighed i planers indhold eller hensigtsmæssighed er derimod ikke et retligt spørgsmål, som kan efterprøves."

Planklagenævnet fastslog i forlængelse heraf (i afs. 3.1), at det ikke er i strid med planloven at planlægge for eventuelt støjende anlæg i nærheden af fx boligområder.

Planklagenævnet fastslog således hermed, at det ikke kunne føre til ugyldighed, at der med lokalplan 1113-31 blev vedtaget det planmæssige grundlag for (bevarelse af) lokaliseringen af en genbrugs-plads, selv om det var tæt på det boligområde, hvor sagsøgerens ejendom ligger. Kolding Kommune er enig i Planklagenævnets konklusion herom, men det afgørende forhold i den foreliggende sag er, at dette forhold således ikke prøves i den sag, som er anlagt mod kommunen.

I afs. 3.2, som indeholder Planklagenævnets vurdering, fastslår nævnet, at Kolding Kommunes ønske om fastholdelse af genbrugspladsen i området var en saglig og planlægningsmæssig relevant begrundelse. Kolding Kommune er også enig heri, men det afgørende forhold er også her, at en anfægtelse heraf fra sagsøgerens side må ske over for Planklagenævnet.

Planklagenævnet forholdt sig herudover også udtrykkeligt til sagsøgerens klage over, at genbrugs-pladsens placering alene skulle være begrundet i usaglige hensyn, herunder at give en økonomisk besparelse for kommunen (dvs. de synspunkter sagsøgeren ligeledes har påberåbt sig under nærværende sag. Planklagenævnet fandt ikke, at der var noget grundlag for at antage, at Kolding Kommune skulle have lagt vægt på usaglige hensyn i forbindelse med vedtagelsen af lokalplanen. Dette spørgsmål kan derfor heller ikke prøves i den anlagte sag imod kommunen.

Planklagenævnet fandt heller ikke i øvrigt, at der var grundlag for at antage, at Kolding Kommune havde lagt vægt på usaglige hensyn i forbindelse med vedtagelsen af lokalplanen.

Planklagenævnet anførte i tilslutning hertil (bilag B, s. 8):

"Hvad angår klagerens bemærkninger om, at kravet om planlægningsmæssig begrundelse forpligter kommunen til at efterse, om fastholdelse af genbrugspladsen kan skabe miljømæssige gener, bemærker Planklagenævnet, at det er sagligt at inddrage sådanne forhold i forbindelse med en planvedtagelse. Der er imidlertid ikke regler i planloven, som forpligter en kommune til at inddrage dette hensyn el-

ler at tillægge det mere vægt end andre hensyn. Hensynet til overholdelse af grænseværdier varetages desuden efter miljølovgivningen.”

Planklagenævnet forholdt sig således specifikt til det retlige spørgsmål, om hvorvidt Kolding Kommune havde varetaget usaglige hensyn ved vedtagelsen af lokalplanen, ligesom Planklagenævnet også i øvrigt i afgørelsen har forholdt sig til de synspunkter, som sagsøgeren har påberåbt sig til støtte for påstanden om ugyldighed.

Planklagenævnet har således i medfør af planlovens § 58, stk. 1, nr. 3, efterprøvet de retlige indsigelser, som sagsøgeren har gjort gældende i forhold til Kolding Kommunes lokalplan 1131-31. Det er derfor Planklagenævnets afgørelse, der i givet fald skal være genstand for domstolsprøvelse efter planlovens § 62, stk. 1, hvilket jo også er sket ved den anlagte sag imod nævnet.

Opsummerende kan det således anføres, at der ikke i sagen mod Kolding Kommune kan ske en prøvelse af sagsøgerens anbringender til støtte for påstand 1 om lokalplanens ugyldighed, hvorfor Kolding Kommune allerede af den grund skal frifindes for denne påstand.

1.3 Der er ikke noget grundlag for at tilsidesætte lokalplanen som ugyldig

Selv om retten måtte finde, at der i forhold til Kolding Kommune kan ske en prøvelse af lokalplanens gyldighed, eller hvis retten måtte finde grundlag for at foretage en prøvelse af nogle af de påberåbte synspunkter, kan det ikke føre til, at lokalplanen anses som ulovlig og ugyldig, jf. påstand 1.

Det er sagsøgeren der har bevisbyrden for påstanden om, at der skulle være varetaget usaglige hensyn. Denne bevisbyrde er ikke løftet.

Kolding Kommunes beslutning om vedtagelse af lokalplanen var alene båret af saglige og planlægningsmæssigt relevante hensyn, herunder ønsket om at fastholde Lunderskovs genbrugsplads i området, hvor den havde været liggende og drevet gennem en lang årrække. Det var lovligt og sagligt at udlægge området til erhvervsformål, herunder med mulighed for anvendelse af delområde mod syd til genbrugsplads, jf. lokalplanens § 1 og 3, hvilket også er i overensstemmelse med den tidligere vedtagne kommuneplanramme herfor (bilag F). Det forhold, at området ligger op til et eksisterende boligområde ændrer ikke herpå.

Det bestrides, at kommunen skulle have inddraget ulovlige økonomiske hensyn ifm. lokalplanens vedtagelse. Der henvises i relation hertil også til

det anførte herom i Planklagenævnets afgørelse (bilag B), og det som Planklagenævnet har anført til støtte herfor i relation til nævnets afgørelse i sagen mellem sagsøgeren og Planklagenævnet. Hvis Kolding Kommune – hypotetisk - i stedet havde valgt at anlægge en ny genbrugsplads med en anden placering i **By 2**, ville udgiften herved i øvrigt ikke skulle være afholdt af "kommunekassen", men af brugerne via affaldsgebyrerne.

Det bemærkes herudover, at udfaldet af Kolding Kommunes afvejning af det sagligt begrundede ønske om at bevare genbrugspladsens placering i området over for andres hensyn, herunder de miljømæssige konsekvenser af en bevarelse af pladsen i forhold til de omboende, ikke kan føre til, at lokalplanen kan tilsidesættes som ulovlig eller ugyldig, jf. herved også det, som Planklagenævnet anfører herom i afgørelsen, jf. herved bl.a. bilag B, s. 5, hvor det anføres:

"Det, som klageren har anført om miljømæssige gener og overholdelse af støjgrænseværdier, vedrører således ikke retlige spørgsmål efter planloven, men eventuelt lokalplanens hensigtsmæssighed, og Planklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle disse spørgsmål.

Planklagenævnet bemærker i øvrigt, at håndteringen af støj og andre miljømæssige gener fra genbrugspladsen i forhold til omkringliggende boligområder må håndteres efter miljølovgivningens regler, herunder ved miljøgodkendelse af genbrugspladsen."

At sagsøgeren er uenig i den afvejning, som Kolding Kommune har foretaget mellem forskellige lovlige og saglige hensyn efter planloven, kan ikke føre til lokalplanens ugyldighed.

Det forhold, at lokalplanen først er vedtaget mange år efter meddelelsen af miljøgodkendelsen fra 1994 kan heller ikke føre til, at lokalplanen kan anses som ulovlig og ugyldig. Genbrugspladsen har haft samme lokalisering i en lang årrække, også før 1994, hvilket omgivelserne og beboere i nærområdet har vidst og indrettet sig efter. Det gælder således i modsætning til en situation, hvor en kommune måtte meddele miljøgodkendelse til nyetablering af en godkendelsespligtig aktivitet uden det fornødne plangrundlag.

Det er også uden betydning for spørgsmålet om gyldigheden af lokalplanen, at Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede kommunens afgørelse om forlængelse af genbrugspladsens miljøgodkendelsen, jf. bilag D og F. Af samme grund er det ligeledes uden betydning for sagen, at Miljø- og Fødevareklagenævnet i marts 2023 ophævede og hjemviste kommunens opdaterede miljøgodkendelse fra 2019, jf. bilag K og 13. Efter nævnets af-

gørelse skal genbrugspladsen (igen) drives på grundlag af vilkårene i miljøgodkendelsen fra 1994 (bilag 2), hvor støjvilkårene i forhold til sagsøgerens ejendom i øvrigt er de samme som i den ophævede godkendelse. Kolding Kommune er tilsynsmyndighed i forhold hertil, men det er også uden betydning for lokalplanens gyldighed.

2. Ad sagsøgerens påstand

2.2.1 Ad den principale påstand 2 om fysisk lovliggørelse

Sagsøgerens *principale påstand 2* går ud på, at Kolding Kommune skal tilpligtes fysisk at lovliggøre forholdene på matr.nr. X By 1 ved at bringe den på ejendommen etablerede genbrugsplads til ophør. Påstand 2 skal således ses i sammenhæng med sagsøgerens påstand 1 om, at plangrundlaget for genbrugspladsen, lokalplan 1113-31, er ulovlig og ugyldig.

Uanset hvorledes retten måtte forholde sig til sagsøgerens påstand 1 over for Kolding Kommune om lokalplanens gyldighed, og uanset hvorledes retten måtte forholde sig til sagsøgerens søgsmål mod Planklagenævnet om gyldigheden af nævnets stadfæstelse af lokalplanen, er der ikke grundlag for at afsige dom om, at driften af genbrugspladsen skal ophøre (fysisk lovliggørelse). Konsekvensen må i stedet være, at sagen hjemvises til kommunens hhv. Planklagenævnets fornyede behandling.

At der i en sag som den foreliggende ikke er grundlag for at imødekomme en påstand om fysisk lovliggørelse følger også af retspraksis. Der kan eksempelvis henvises til MAD 2007.70 V, hvor en lokal-plandispensation til et byggeri var ophævet af klageinstansen, og hvor nogle naboer herefter under en retssag påstod kommunen tilpligtet at træffe afgørelse om fysisk lovliggørelse, dvs. fjernelse af byggeriet, fremfor vedtagelse af en lovliggende lokalplan. Landsretten anførte bl.a. følgende om kommunens valg imellem fysisk ctr. retlig lovliggørelse:

”Kommunalbestyrelsen har i medfør af planlovens § 51, stk. 5, pligt til at forandle ulovlige forhold lovliggjort. Det fremgår ikke af denne bestemmelse, hvorledes lovliggørelse skal ske. Der er ikke grundlag for at fastslå, at udgangspunktet er, at der skal ske fysisk lovliggørelse. Det beror således på kommunalbestyrelsens skøn, om der skal ske fysisk eller retlig lovliggørelse, medmindre særlige forhold hindrer retlig lovliggørelse.

...

Der er heller ikke påvist andre forhold, som afskærer Skagen Kommune fra at foretage retlig lovliggørelse i form af vedtagelse af en ny lokalplan. Der er således ikke grundlag for at tilsidesætte, at Skagen Kommune har truffet beslutning om retlig

lovliggørelse, og derfor frifindes Skagen Kommune for sagsøgerens principale påstand."

Noget helt tilsvarende gør sig gældende i den foreliggende sag.

Det forhold, at Miljø- og Fødevareklagenævnet har ophævet miljøgodkendelsen fra 2019, jf. bilag K og bilag 13, er som anført uden betydning i relation til planloven, men angår alene forholdet til miljøbeskyttelsesloven. Så længe der ikke er meddelt en ny miljøgodkendelse til genbrugspladsen, reguleres denne af miljøgodkendelsen fra 1994 (bilag 2).

2.2 Ad sagsøgerens subsidiære påstand 2 om erstatning

Sagsøgerens *subsidiære påstand 2* går ud på, at Kolding Kommune skal betale erstatning til sagsøgeren med 350.000 kr., såfremt sagsøgeren ikke får medhold i kravet om "fysisk lovliggørelse".

Til støtte herfor har sagsøgeren henvist til, at kommunen har meddelt miljøgodkendelse til genbrugs-pladsen (i 1994 og tidligere) uden først at tilvejebringe det planretlige grundlag for driften heraf, samt at den efterfølgende lokalplan er baseret på ulovlige hensyn.

Det bestrides, at Kolding Kommune har handlet erstatningspådragende, ligesom det også i øvrigt bestrides, at der er grundlag for at pålægge kommunen at betale erstatning til sagsøgeren i anledning af det passerede.

Kolding Kommune var som planmyndighed fuldt berettiget til med vedtagelsen af lokalplanen at tilvejebringe et plangrundlag for genbrugspladsens placering. Kolding Kommunes lovlige og gyldige planlægning for genbrugspladsens lokalisering er udtryk for en erstatningsfri regulering.

Sagsøgeren har herudover ikke grundlag for at fremsætte krav om erstatning under henvisning til, at der tidligere er meddelt miljøgodkendelse uden, at der forelå en lokalplan. Det forhold, at genbrugs-pladsen som følge af historikken de facto er placeret op til boligområdet, hvor sagsøgerens ejendom ligger, udløser således ikke i sig selv erstatning. Der er ikke noget ansvarspådragende i, at Kolding Kommune har vedtaget en lokalplan, som sikrer den fortsatte placering af genbrugspladsen det pågældende sted. Det er i lighed med anden planlægning udtryk for en erstatningsfri regulering.

Sagsøgeren og de øvrige omboende boliger mv. er således beskyttet mod gener i form af støj mv. via miljøbeskyttelseslovens regler og de vilkår, som Kolding Kommune i medfør heraf har fastsat - og skulle fastsætte - i

genbrugspladsens miljøgodkendelse. Der er ikke grundlag for at antage, at genbrugspladsen ikke skulle overholde de fastsatte vilkår, og hvis det måtte ske, vil Kolding Kommune i medfør af miljøbeskyttelseslovens regler skulle sørge for lovliggørelse ved udstedelse af påbud mv. side 8 af 9

Der er endvidere nu etableret en støjskærm i beton på 3 m mod naboerne, og indgangen er flyttet væk fra boligområdet, ligesom kommunen har nyasfalteret Slugten for at reducere støj fra trafik med biler og trailere mv.

Det bemærkes herudover, at lokalplan 1113-31 ikke har ført til et nyanlæg af genbrugspladsen. Som det fremgår af miljøgodkendelsen fra 1994 (bilag 2), havde ejendommen været godkendt som modtage- og containerplads i hvert fald 8 år før dette tidspunkt, og således længe inden sagsøgerens køb af sin ejendom i 2010. Der må også henses til beliggenheden af sagsøgerens ejendom i øvrigt, tæt på jernbanen og tæt på en gennemkørende vej (Vej 1.).

Det bestrides endvidere, at den foreliggende skønserklæring godtgør, at der foreligger noget økonomisk tab, som er foranlediget af de påberåbte ansvarspådragende forhold.

Ifølge skønserklæringen udgør værdien af sagsøgerens ejendom 1.500.000 kr., når der tages højde for beliggenheden som nabo til genbrugspladsen (svar på spørgsmål 1). Hvis der ikke blev drevet genbrugsplads, ville salgsprisen ifølge skønsmændene være 1.850.000 kr. (svar på spørgsmål 6). Ifølge svarene på spørgsmål 2-5 er differencen på 350.000 kr. begrundet i, at genbrugspladsen er placeret tæt på boligområdet, hvor sagsøgerens ejendom er beliggende med de gener som følge heraf i form af trafik til og fra genbrugspladsen, synsmæssige gener mv.

Genbrugspladsen har imidlertid haft den samme placering i en lang årrække, senest iht. miljøgodkendelsen fra 1994 (bilag 2), og således længe før sagsøgerens køb af Adr. 2 i 2010. Den nye lokalplan ændrer ikke på denne påvirkning. Tværtimod sikrer lokalplanens inddeling af genbrugspladsen i delområder, at støjende aktiviteter placeres i delområde 2 med behørig afstand til boligområdet mod nord, herunder sagsøgerens ejendom. Den mindre værdi, som sagsøgerens ejendom – og andre ejendomme i boligområdet – måtte have som følge af placeringen op til genbrugspladsen er ikke følge af lokalplanens vedtagelse (og er heller ikke i øvrigt forårsaget af de forhold, hvor sagsøgeren finder, at kommunen har handlet ansvarspådragende).

Eventuelle miljømæssige gener fra genbrugspladsen reguleres som anført af miljølovgivningens regler, og genbrugspladsen skal således overholde

de normale støjgrænser, som gælder for sådanne virksomheder, jf. Vejledning 5/1984. Det følger også af den gældende miljøgodkendelse fra 1994. Der er ikke grundlag for at antage, at disse krav ikke overholdes, jf. herved også Ankestyrelsens afgørelse i bilag E. Der vil også blive taget højde herfor i en opdateret miljøgodkendelse, som i øvrigt vil kunne påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som i givet fald vil kunne foretage en prøvelse af grundlaget for kommunens godkendelse, jf. herved også Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse i bilag 13. Udover udvidelsen af åbningstiderne er der som anført i øvrigt ikke er lagt op til væsentlige ændringer af driften, og brugergruppen vil overordnet være den samme.

..."

Planklagenævnet har i sit påstandsdokument anført:

" ...

4. ANBRINGENDER

4.1 Overordnede anbringender

Til støtte for den nedlagte påstand om frifindelse gøres det overordnet gældende, at Planklagenævnets afgørelse af 11. maj 2021 (bilag 13) er lovlig og gyldig. Afgørelsen er ikke truffet på et mangelfuldt eller fejlagtigt grundlag, og den er ikke behæftet med fejl eller mangler, som kan føre til ugyldighed.

Der er ikke i forbindelse med retssagen fremkommet væsentlige nye oplysninger af betydning for sagen.

Til sagsøgerens anbringender bemærkes desuden følgende:

4.2 Sagen er tilstrækkeligt oplyst, og nævnet har ikke lagt vægt på fejlagtige oplysninger

Sagsøgeren har gjort gældende, at Planklagenævnets afgørelse er mangelfuld, fordi der alene er sket en begrænset prøvelse på skriftligt grundlag i nævnet, og at Planklagenævnet fejlagtigt har lagt væsentlige forhold til grund.

Dette bestrides. Planklagenævnets afgørelse er truffet på et tilstrækkeligt oplyst grundlag, og nævnet har ikke lagt fejlagtige oplysninger til grund.

Det forhold, at Planklagenævnet har truffet afgørelse på skriftligt grundlag, er i overensstemmelse med § 3 i lov om Planklagenævnet¹ og § 6 i nævnets forretningsorden², hvorefter nævnet behandler sager på et skriftligt grundlag, medmindre særlige grunde taler for mundtlig behandling. Nævnet har i denne sag med rette fundet, at sagen kunne afgøres på skriftligt grundlag.

Det relevante spørgsmål i sagen er, om kommunen har lagt vægt på usaglige hensyn, jf. afsnit 4.3 nedenfor.

I den sammenhæng har Planklagenævnet med rette fundet, at det ikke kan lægges til grund, at kommunen i forbindelse med den fornyede vedtagelse af lokalplanen i 2020 har lagt vægt på hensyn til en økonomisk besparelse for brugerne (ved at fastholde placeringen af genbrugspladsen fremfor at finde en ny) eller hensyn til kommunens egen økonomi.

4.3 Kommunen har inddraget saglige hensyn i sin planlægningsmæssige begrundelse

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kolding Kommune ved vedtagelsen af lokalplanen har lagt vægt på hensynet til kommunens økonomi, hvilket ikke er et sagligt hensyn.

Det gøres gældende, at Planklagenævnet med rette har fundet, at Kolding Kommune alene har inddraget saglige og planlægningsmæssige relevante hensyn i forbindelse med vedtagelsen af lokalplan nr. 1113-31. Sagsøgeren har ikke sandsynliggjort endsige godtgjort, at kommunen i forbindelse med vedtagelsen af lokalplanen har lagt vægt på usaglige hensyn.

Planklagenævnet har i den forbindelse med rette lagt vægt på, at det fremgår af lokalplanens § 1 (bilag 12, side 4), at formålet med lokalplanen bl.a. er at udlægge området til erhvervsformål og grønt friareal, og at det af lokalplanens redegørelse (bilag 12, side 3) fremgår, at lokalplanen er udarbejdet efter et ønske om at fastholde Lunderskovs genbrugsplads i området.

Planklagenævnet har desuden med rette fundet, at ønsket om at fastholde genbrugspladsen i området er en saglig og planlægningsmæssig relevant begrundelse.

I forhold til hensynet til genbrugspladsens brugeres økonomi fremgår det af sagens oplysninger (bilag 9, side 4), at byrådsmedlemmerne på byrådsmødet den 30. april 2019 blev præsenteret for den mulige forø-

gelse af affaldsgebyret for brugerne af renovationsordningen, som en beslutning om at flytte genbrugspladsen (for at kunne indføre en 24-7 åbningsordning) kunne medføre, frem for at fastholde den nuværende placering af genbrugspladsen. Som det fremgår af nævnets afgørelse (bilag 13, side 7), har nævnet på den baggrund antaget, at hensynet til en økonomisk besparelse for brugerne af renovationsordningen har indgået som et hensyn i forbindelse med den endelige vedtagelse af den tidligere lokalplan i april 2019 (bilag 8, 9 og 14).

Hensynet til en økonomisk besparelse for brugerne af renovationsordningen fremgår imidlertid ikke af referatet fra Plan-, Bolig- og Miljøudvalgets møde den 2. september 2020 (bilag 11), hvor lokalplanen igen blev endeligt vedtaget. Der er heller ikke oplysninger i sagen, der peger på, at der er indgået økonomiske hensyn til kommunen i forbindelse med den seneste vedtagelse af lokalplanen. Sådanne oplysninger er heller ikke fremkommet under retssagen.

Det bestrides i den forbindelse, at det forhold, at der ikke er ændret i lokalplanbestemmelserne i lokalplan nr. 1113-31 (bilag 12) i forhold til den tidligere vedtagne lokalplan (bilag 8 og 14), skulle understøtte, at der derved har indgået de samme hensyn ved den fornyede vedtagelse af lokalplanen som ved den endelige vedtagelse af den tidligere lokalplan.

Af Kolding Kommunes bemærkninger til Planklagenævnet (bilag B) fremgår, at lokalplanen er vedtaget, fordi det er et politisk ønske i Kolding Kommune, at der fortsat skal være adgang til en lokal genbrugsplads som en service for borgerne i Lunderskov, jf. også lokalplanens redegørelse.

Det er ikke usædvanligt, at en kommune vedtager den samme plan eller afgørelse på baggrund af en fornyet vurdering med inddragelse af andre hensyn, f.eks. i tilfælde, hvor Planklagenævnet har hjemvist en sag til fornyet behandling, fordi der har været lagt vægt på et usagligt hensyn. I denne sag havde sagsøgeren klaget til Planklagenævnet over planvedtagelsen i 2019 og gjort gældende, at kommunen havde varetaget usaglige hensyn (bilag 10), hvilket må antages at have ført til overvejelser i kommunen om, hvorvidt hensynet skulle indgå i forbindelse med den fornyede behandling af sagen.

Planklagenævnet har på den baggrund med rette fundet, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at kommunen har lagt vægt på usaglige hensyn i forbindelse med den seneste vedtagelse af lokalplanen.

Diskussionen om, hvorvidt udgifterne til en eventuel flytning af genbrugspladsen ville skulle bæres af brugerne eller kommunen, ses ikke at have nogen betydning for sagen, da den lovliggørende lokalplan ikke er begrundet i økonomiske hensyn til hverken brugerne eller kommunen.

Det bestrides, at Planklagenævnets begrundelse forekommer selvmodsigende, sådan som sagsøgeren har gjort gældende.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Lokalplan 1113-31's gyldighed

Det er ubestridt, at de retslige spørgsmål alene kan prøves over for Planklagenævnet.

Retten tiltræder, som anført i Planklagenævnets afgørelse af 11. maj 2021 med sagsnr. 21/01577, at ønsket om at fastholde **Sted 2** i området er en saglig og planmæssigt relevant begrundelse.

Det afgørende for spørgsmålet om ugyldighed er herefter, hvorvidt Kolding Kommune ved vedtagelsen af lokalplan 1113-31 inddrog usaglige hensyn, herunder økonomiske hensyn.

Det følger af forarbejderne til planlovens § 15, at:

"I forbindelse med den proces, som typisk går forud for den konkrete beslutning om at udarbejde et forslag til en lokalplan, foretager kommunerne en afvejning af lokale hensyn, herunder økonomiske hensyn. De elementer, herunder bl.a. økonomiske overvejelser, som kommunalbestyrelsen inddrager i de forudgående overvejelser, må ikke sammenblandes med de hensyn, som kommunalbestyrelsen lovligt kan lægge til grund for den konkrete planlægningsmæssige begrundelse. Kommunerne bør forud for deres lokalplanlægning forholde sig til de lokaløkonomiske aspekter generelt i deres planlægning, for herved at sikre, at kommunerne ikke stiller uproportionale krav til et lokalområde, men kun f.eks. klimatilpasningsmæssige krav til et område, hvor dette må anses for hensigtsmæssigt."

Retten lægger efter **B** forklaring til grund, at oplysningerne i byrådsreferatet af 30. april 2019 om omkostningerne ved flytning af pladsen og fastsættelsen af affaldsgebyret stammede fra tidligere drøftelser i

Teknik Udvalget i forbindelse med overvejelserne om en 24/7 ordning, og at oplysningerne blev indsat i referatet som en besvarelse af indsigelsen fra A

Uanset at oplysningerne om genbrugspladsens økonomi og fastsættelsen af affaldsgebyret er indgået i processen forud for den konkrete beslutning om udarbejdelse af forslag til lokalplan, finder retten ikke, at det er bevist, at Kolding Kommune har lagt økonomiske hensyn til grund for den konkrete planmæssige begrundelse ved vedtagelse af lokalplan 1113-31 den 2. september 2020.

Herefter og da der ikke i øvrigt er anført omstændigheder, som kan medføre ugyldighed for lokalplan 1113-31 eller Planklagenævnets afgørelse af 11. maj 2021 med sagsnr. 21/01577, vil Planklagenævnet og Kolding Kommune være at frifinde for disse påstande.

Fysisk lovliggørelse

A har fremsat påstand om, at der fastsættes en frist til for Kolding Kommune til at bringe Sted 2 beliggende Slugten 6-8, 6640 Lunderskov til ophør.

Da lokalplan 1113-31 er gyldigt vedtaget, er der skabt det nødvendige plangrundlag for drift af genbrugsplads fra ejendommen Adr. 1 , By 2 . Påstanden om fysisk lovliggørelse ved at bringe Sted 2 til ophør kan derfor ikke tages til følge.

Erstatning

Retten lægger efter referatet fra byrådsmødet den 30. april 2019 til grund, at lokalplan 1113-31 er en retslig lovliggørelse af funktionen som genbrugsplads, og at Slugten 6-8 har været drevet som genbrugsplads gennem en længere årrække senest på grundlag af miljøgodkendelsen af 21. juni 1994.

Efter A forklaring lægger retten til grund, at han købte ejendommen Adr. 2 i By 2 i 2010, hvor Adr. 1 allerede var i drift som genbrugsplads baseret på miljøgodkendelsen fra 1994.

A var således allerede ved ejendommens erhvervelse i 2010 bekendt med, at ejendommen ville være nabo til en genbrugsplads, hvilket må antages at have indgået i ejendommens anskaffelsessum.

Der er derfor, uanset oplysningerne om at placeringen af Sted 2 påvirker værdien af ejendommen Adr. 2 i Lunderskov negativt,

ikke grundlag for at statuere, at A som følge af lokalplanen har lidt et tab, der kan berettigge ham til erstatning hos Kolding Kommune.

Kolding Kommune frifindes derfor for A erstatningspåstand.

Sagsomkostninger

Efter sagens udfald må Kolding Kommune og Planklagenævnet anses for de vindende parter. A skal derfor betale sagsomkostninger til Kolding Kommune og Planklagenævnet, jf. retsplejelovens § 312, stk. 1.

Sagsomkostningerne for Kolding Kommune er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 75.000 kr. Kolding Kommune er ikke momsregistreret.

Sagsomkostningerne for Planklagenævnet er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 62.500 kr. Planklagenævnet er ikke momsregistreret.

Retten har ved fastsættelse af udgifterne til advokatbistand navnlig lagt vægt på, at hovedforhandlingen havde en varighed af halvanden retsdag, og at syn og skøn overvejende vedrørte retsforholdet mellem A og Kolding Kommune.

THI KENDES FOR RET:

Kolding Kommune frifindes.

Planklagenævnet frifindes.

A skal til Planklagenævnet betale sagsomkostninger med 62.500 kr.

A skal til Kolding Kommune betale sagsomkostninger med 75.000 kr.

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.